

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Miután az év vége felé közeledünk, tisztelettel felkérjük lapunk t. határlékosait, hogy hátralékaikat mentől előbb megküldeni kegyeskedjenek.

Tisztelettel
A KIADÓHIVATAL.

Post festa.

A hét folyamán folytak le járásunkban a megye bizottsági tag választások. A választások előtt nem akartunk az ügyben felszóllalni, nehogy illetéktelen korteskedéssel, beavatkozással vádoltassunk, ma már azonban egészen érdektelenül foglalkozhatunk a kérdéssel, nem vethet szemünkre senki semmit, sem a megválasztottak, sem a megbukottak, még a választó közönség sem.

Hát elmondhatjuk, hogy mint mindenütt, úgy nálunk sem vert fel valami nagy port a választás. Nincs érdeklődés s ha a közélet szívósságát, abból kellene elbírálni, hogy minő érdeklődést támaszt a megye bizottsági tag választás, akkor bizony igen szomorú eredményre jutnánk.

Pedig talán nem is egészen megmosolyogni való mondás, hogy a me-

gyében az önkormányzati szellemnek s a jogok használása szeretetének, a kötelességtudásnak, egy új erája kellene, hogy kezdődjék.

Hogy a választás mily érdektelenség mellett folyt le még városunkban is, az köztudomású. A sok száz szavazó közül alig 80—90-en gyakorolták jogaikat, járultak az urnához s igyekeztek a megyei életben szereplő vezérférfiak megválasztásában részt venni.

Nem akarunk arról sem szólni, hogy kiket tisztelt meg bizalmával a csekély számú választó közönség, azt sem említjük fel, hogy bizony voltak érdemes férfiak, a kiknek kimaradása a közre valóban veszteség s hogy azok helyére legtöbb helyen oly egyének választottak meg, kik vagy nem értenek vagy nem akarnak érteni azokhoz a dolgokhoz, melyeknek elintézésére megbízatást nyertek. Ámbár nem állhatjuk meg szó nélkül, hogy fel ne említsük, hogy a járás területén választott 18 törvényhatósági bizottsági tag közül csak 5 oly egyén választott meg, aki megbízatásának meg is tud felelni, de igen is szóllónk mindazon megyebizottsági tagokhoz, a kik a választók bizalmát elfogadva, a vá-

lasztók és községeik s a megye érdekét képviselni lesznek hivatva.

Szomorúan tapasztaltuk a múltban, hogy a törvényhatósági bizottsági tagok összes szereplése legtöbbször abból állott, hogy szívesek voltak a gyűlési meghívót elfogadni, de már a gyűlésekre elismenni, felesleges munkának tartották. Persze az kiadással, idő vesztegetéssel jár. Aztán meg a vármegye ügye, mi nekik! Hiszen ott úgy is mindent az urak végeznek el s az ellen nem lehet tenni, mondja legtöbb bizottsági tag. Igaz ugyan s kézségesen el is ismerjük, hogy a megye közigazgatásától sok tekintetben nem lehet az elismerést megvonni, de azért a kritikát is megbirja.

Az elismerésből azonban a törvényhatóság egyetemét, a bizottsági tagok összeségét vajmi kevés illeti. Ha a szerencsés kézzel választott tisztviselői kar, a kormányzat élén álló vezér emberekben csak egy kis lelkiismeretlenség volna, milyen állapotok származhatnának.

Magyei életünk azonban sok kifogásolni valót hagy maga után, sokat igen sokat lehetett volna s lehetne tenni a jövőben, ha a megyének oly törvényhatósága lenne, mely a közügyekben ellenőrző, előkészítő tevé-

T á r c s a.

Károly bátyánk névnapjára.

Jössz te a szegről lant, a kezembe!
Hurjaidon most lágy zene hadd kel.
Bantsón a gond bár: mégse' teszem le;
Mig a szívemben napsugarat vél,
Sőt hisz a lelkem — és levezet:
Addig a lant zeng még — keveset.

Ám — igazán! — most harsz danákat
Kelleme zengned, jó ezterám!
Mert puha nótát ő ki nem állhat:
Szíve csak értetek — s egyre — ver ám,
Negyvenyolez, te dicső, te csodás év!
Es Kossuth, oh te csodás, te csodás név!

S már szabad ám a dalt befejezned:
Festeni őt — kifejezted az eszmét.
Ám ne siess még ajteni ezt meg,
Mert hiba volna, ha már befejeznéd.
A lelked a lantnak: a lelke a dalnak
El; ezekért ők élnek-halnak.

Még zengd ki tehát lant; mint fegyvere őle
Ki nem vihett: most az éneki karban
Dalolja ki; szíve legyen tele véle:
Körülte olyan sok lelkes fiatal van!
Családja s honának boldog haladását
Lássák szemei s a büt soh'se lassák!

Éljen — de soká még — boldog napokat,
Ifjítsa a lelket meg dal sebes árja!
Olvassa a multból a fényes lapokat,
S évezredes ünnep eljöttire várva,
Teljék meg a szíve majd benne örömmel.
Sóhajtva: szabadság szép napja oh jőjj fel!
(Kaposvár, 1895. nov. 2.)

Hollósi István.

Egy kis krónika a Cseh-utczáról*).

Irta: ERDŐS MIKSA.

A mint az én nagytudományu kedves volt professorom Héjas Pál tanár ur a csurgói főgimnázium történetében megírta vala, az egyezhétsházkilenczvenharmadik esztendőben történt, hogy Festetics György gróf „igaz keresztényeni türelmét nyilván megmutatni, a szegény tudatlan népet a tudatlanságból kivenni akarván: a Csurgón már ő Nagyságának kegyes jóltétsége által elkezdődött helvetica confessioju iskolát olyatén állapotra kívánta emelni, hogy ebben külföldiek is nagy épülettel tanulhassanak,“ példa nélkül való és örök emlékezetet érdemlő kegyes alapítványokat tett vala. Sőt mivel a helvetica egyház az 1795-ik esztendőben tartott közönséges ülésében olyaténképen nyilatkozott vala, hogy Csurgó „többnyire pápista és pal-

*) Mutatvány szerzőnek „Mi ketten“ című legközelebb megjelenő művéből.

létlenül szegény jobbágy és robotoló lakosokból állván,“ nem volna czélarányos az iskolának emittén való emelése, a Meltóságos gróf ur azon ígertetet tevő, hogy a „helységen kívül kezdett oskolának környékét számos protestans, német mestereberekkel megszálltathatja.“

A nemes gróf szavának is állt és alig egy esztendővel ezen tett ígéréte után Csehországból nagyobb számu nem ugyan német, hanem cseh kőműves, ács és takács mestereberek jövének családjikkal egyetemben, a kik részere egy egész utcát hasított vala ki saját birtokából és adá nekik örökös használatra.

A beköltözött csehek pedig alig hogy házaiknak felepítésével rendbe jövének és miután a Gróf ur Meltóságának igaz jobbágyi hódolatukat bemutatván vala, megbizottjuk Wenczlesko Tamás megjelenéven Sarközy István curator uramnál, tört magyarsággal, de igaz magyar érzéssel előadá vala, hogy ámbátor ők sokkal szegényebbek, semhogy már most is természetben nagy pénzbeli adományyal hozzájárulhatnának az egyház terheinek viseléséhez, de a gimnázium félben maradt építésénél a kőműves és ács munkalatoikat minden egyebb remuneratio kívánása nélkül, csupán csak a maguk szerény tápláltatásáért igaz szívbeli örömmel elvégeznék. A mely nemes ajánlat a Curator ur által nagy örvendezéssel és előlegezett kö-

kenységet fejtene ki, ha vármegyének oly bizottsági testülete volna, melynek minden tagja nemesebb vágyakat táplálna megyéje haladásáért.

S vajon Utopia ez? Nem, legkevésbé sem. Nagyon sok szellemi töké mozgőítható a megye javáért, de csak úgy, ha a választó közönség ambíciója részt venni a közéletben, valahára felébred s közérdeklődéssel fordul a megyei élet felé.

Nem politikai harezokat akarunk mi, ez még rosszabb volna a mai közönségnek. Azt akarjuk, hogy a közönség érdeklődése feleleveníttessék, össze akarjuk hozni a választó közönséget, hogy együttesen beszéljék meg, mi a vágya, mit kellene tenni a közélet érdekében, kik volnának azok a kik képesek és érdemesek a választók mandátumainak elfogadására.

Ne legyenek a társas körök, a casinók csupán kártyázásra berendezett helyek, hanem legyen a teremben egy asztal, a hol a közélet eseményeit megbeszéljük és irányítjuk.

Érdeklődés, tevékenység nélkül jó közélet soha nem alakult s nem is fog alakulni. Így soha sem azok lognak szerepvivők lenni, akik arra érdekeket szereztek s képességgel bírnak, hanem azok, a kiket a magánérdek, a barátkozás, méltatlanul oda segít. Ily közöny és érdektelenség mellett, a produktív tehetségek örökösön le lesznek szerelve, vagy ambíció nélkül tétlenül állanak, mert kinek lenne vágya olyan testületbe bejutni, hova nem a választók egyetemének tekintélyes megnyilatkozása, hanem egy pár szedett-vedett érdekszavazat juttat.

Vármegyénk sorsa mindnyájunkat érdekel, haladásunk valamennyiünk óhajja, a jövő érdekében tehát szíveljük el a fenti sorokat.

A szerencsés szőkevény.

Említettük mult számunkban, hogy Hubert Zsigmond sikkasztó végrehajtót Zimony-

ban elfogták. A szenzációs hír tényleg valónak bizonyult. Az elfogatásról s következményeiről következőkben számolunk be.

Október hó 12-én a zimonyi átkelesi kapitányság Hubert Zsigmond igazolvány nélküli utast letartóztatta. Azonban mivel nem tudta, hogy Hubert körözve van s mert Hubert megmondotta illetőségi helyét s magát a nála levő keresztlevéllel is igazolvánnyal; az úgy nevezett kötött utlevéllel ellátva szabadon bocsátotta, még is mintegy 260 forintnyi arany pénzét és keresztlevélét elkopozta s ezeket egy szerb szővegű átirat kíséretében okt. 14-én Csurgóra küldte. (Ez az arany pénz küldemény volt az, melyről lapunk egyik számában mint rejtélyes küldeményről a hírek rovatában említést tettünk.) A csurgói főszolgabírói hivatalba az arany küldemény meg is érkezett, de nem tudták, hogy mi okból. A szerb átirat is ide ért, azonban az azt elintéző hivatalnok látva, hogy idegen nyelven van írva, lefordítás végett felküldte az alispáni hivatalba. Novb. 3-án jött meg a fordítás, mely magyar szöveggel így szól:

„A zimonyi átkelesi kapitányságtól. Ertesítem t. ezímet, hogy Hubert Zsigmond csurgói illetőségű igazolvány és foglalkozás nélküli csavargót mai napon kötött utlevéllel illetékességi helyére elbocsátottuk. Egyben kérjük, miszerint a tőle elvont és ezenel megküldött keresztlevél és 36 drb. arany (részletezve az érték) átvételét elismerni méltóztassék.”

Persze, midőn a magyar fordítás megérkezett, nagy volt a csodálkozás! Hubert meg van s még sincs meg. Az egész várost bejárta a hír, mely természetesen, hogy a szokásos toldásokkal került szájról szajra. Egyik elbeszélés szerint már hozzák, másik szerint hozták, de megszökött, harmadik szerint meghozták, sőt már itt is ül a bíróság börtönében, akadtak többen, a kik már látni kívánták. Tényleg pedig az történt, hogy tulajdonképen semmi sem történt, mert Hubertet okt. 12-én, tehát az elfogás után nyomban el is eresztették, kiállítva részére az u. n. kötött utlevelet. Hubertnek épen ez kellett. Ezen levéllel, melynek joghatálya 30 napig tart, 30 nap alatt Csurgon jelentkeznie kellene. Mivel azonban a levéllel 30 napon át kíséret és felügyelet nélkül jogosult barangolni; igen valószínű, hogy nem lesz bolond Csurgóra jönni, hanem másfelé próbál szerencsésebb kimenekülést, ha ugyan lesz hozzá pénze s több esze, mint volt. Ha a 30 nap, mely novb. 12-én jár le eltelik, a kötött utlevél hatályát veszti s ez esetben ha az ország területén bárhol elfogják, le kell tartóztatni, vagy Csurgóra tolonczoltatni.

Midőn a szolgabíróság a visszaérkezett fordításból látta, hogy Hubertől van szó, táviratozott ugyan Zimonyba, hogy ha lehet fogassák el a körözött sikkasztót, de eredményre nem vezetett. Minden esetre a zimonyi hatósági közeget nagy mulasztás terheli, mert ha Hubertnek más igazolványa mint a keresztlevele nem volt, ha Zimonyban igazolvány, munka és foglalkozás nélküli csavargónak minősített; nem lett volna szabad neki 30 napra szőlő utlevelet adni s felügyelet nélkül világra bocsátani, hanem rendőri fedezet mellett kellett volna a magyar határra szállíttatni. Az elkobzott aranyakat a főszolgabíró az alispánhoz letétbe helyezte, az iratokat pedig a csurgói járásbíró-sághoz tette át.

Az egész eset igen mulatságos, melyen azt hisszük maga Hubert nevet legjobban. Ilyen véletlen szerencsés menekülést maga sem remélt. Sokan azt hiszik, hogy azért végleg nem szabadult meg s hogy a 30 nap eltelte után feltétlenül elfogják, ha az ország területén tartózkodik. Ha persze „ha és a volna” nem volna! Fogó majd találni módot a szökésre. Némelyek, a kik Hubert gyávaságát nem ismerik, azt hiszik, hogy látva a közelgő veszedelmet, öngyilkossá lesz. Mi egyiket sem hisszük.

Felhívás.

Az 1896-ik évi kiállítás kulturális életünk ezer esztendei fejlődése keretében a közlekedésügy egyik legfontosabb ágát, a magyar postát és távirát s annak kifejlődését is hivatva van föltüntetni. Hogy ezen hazai intézménynek történelmi fejlődése hű képen bemutatható legyen, ahhoz szükséges az országban szétszórva levő azon emléktárgyak összegyűjtése is, a melyek a régi posta, illetve távirata ellátására szolgáltak. Ilyen tárgyak különösen: postai szerelvények, ezimerek, postakürtök, postalegények ruházata, postakocsok képei, mintái, ezekre vonatkozó tervek, rajzok és leírások, térképek, nyomtatványok, tarifák, könyvek stb.

Fölkérem ennélfogva a közönséget, hogy ha valamely történelmi jelentőségű tárgyáról tudomása van, annak leírását és hollétét tudomásomra hozni, a kinek pedig ilyen tárgy birtokában van és az ezredéves kiállítás céljára átengedni hajlandó, azt vagy hozzám beküldeni, vagy a legközelebbi postahivatalnak átvételi elismervényre idejuttatás végett átadni sziveskedjék.

A kiállítás céljaira átengedett tárgyak a kiállítás után tulajdonosaiknak vissza fog-

szönettel az egyházmegye nevében elfogadtatván, a csehek segítségével hamarosan felépült a később magnificumnak talált palota.

Ezen a néven formált aztán Wenczliesko Tamás uram jogot arra, hogy a későbbi években a Tractus tulajdonát képező kertekben az ő isteni felelemben fölnevelt, gyönyörűségessé fejlődött Juliska leányával tanulás és tanítás céljából és az maga delectatiója végett sétálgathasson, a melyben nemcsak hogy őt senki nem akadályozza, hanem még a nagytiszteletű professor urak is szívesen kísérik ezen promenáló utjaiban, különösen a nagyon tisztelendő Csokonai Vitéz Mihály uram, ki is többször kinyilvánítja az öreg Wenczliesko előtt azon nézetét is, hogy e műzsák által megrendelt berkekben bátran promenirozhat a szép Juliska még olyankor is, ha édes atyját ebben valamiféle alkalmatlanság akadályozná.

De hogy nemcsak a professor urak, hanem a diákok is szívesen láták Wenczlieskókat a kertben, az legjobban kitűnik abból, a mit Császári professor ur a professori heti együttülésben jónak látott elmondani és a mi következőképen van megörökítve: A mily sajnálatosan láttuk vala jó időn keresztül, hogy az deákjaink minden egyéb gonoszságokat inkább is művelik, mintsem isteni felelemb n és erkölcsös életben magukat gyakorolnák és studiumaikra gondot fordítanának, épp oly igaz örömmel látjuk őket

most a conviktusi kertben, a mint napról-napra majd minden szabadság idejükben kezekben könyveikkel járnak és tanulnak nagy szorgalmatossággal és mégis per amore dei, ezen szorgalmatosságnak semmi látszatja nincsen, sőt mintha napról napra kevesebbet tudnának.

Es talán örökösön is titok maradt volna ezen megmagyarázhatlan factum. ha nem gyujt vala világosságot a seniornak Domine Naszályinak maga viselkedése, a mi a főmaradt protokollumban a következőképen van megörökítve: — — — nemcsak, hanem többször látatott a csehekről elnevezett utzában promenirozgatni szemérmellen szabásu ngalka ruhában a becsületes kömüves mester Wenczliesko Tamás Juliska nevű hajadon leányzója oldalán — — — az iskolában az asztalokat kartzolásokkal bemocskolá, rájok faragásokat, metszéseket teve, az ablakokat beirkálá és mindenütt és minfele a Juliska leányzó nevével, a melyek miatt nemcsak hogy a nagytudomány professor Domine dr. Császáry Losy Pál által okozott károk megtérítésére szorítottván, arbitrare is megbüntettették, hanem a becsületes maga alkalmaztatás is erősen szívére kötteték vala olyatén intellemmel, hogy ha javallatot nem mutatna, a seniorság tőle mihamarább megvonatnék.

Ennek következése vala azután az a fekete táblára kifüggesztetés a rendes reg-

geli isteni tiszteleten is kihirdetett rendelet, mely szigorúan megtiltja az összes tanulóknak a csehekről elnevezett utzában való járást és a melynél fogva eltiltatik a kertben való promenirozás, nem engedtetvén meg az oda való bemenés, másnak, mint csak a diákok szolgálainak, a kik által a kert megművelése teljesítették.

Legszívesebben a Juliska leányzónak tiltotta volna el a kertben járkálást Domine Császáry, de ezen irányu felszólalását megakadályozta azon körülmény, hogy méltánylást megillető eljárást tanusítanak a Csehek az oskválával szemben, még inkább pedig hogy Domine Csokonay már jó eleve hevesen tiltakozott minden ily nemű szándék ellen.

Nemes Naszályi uram pedig, kit Domine Császári tartott vala szükségesnek értesíteni fia sajnálatos tévelygéseiről, azt írta fiának: nem bánom, beste lelke akármit csinál is, de ha bármi rosszat tselekednél is a minek a hire füleimhez eljutandana, arra biztos lehet számításod, hogy lepuffantalak, miut az öregi nyulat.

Ezen dolgoknak volt is aztán annyiban foganatja, hogy a professor uraknak nem is volt panasza s senior ellen, a maga alkal-

nak adatai, kivéve, ha azokat az illetők a posta távirtdamuzem számára átengedik. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur önagyméltósága az érdekesebb tárgyak kiállításának és az ily tárgyak gyűjtéseközül buzgólkodó egyéneknek elismerésül jutalmakat is helyez kilátásba.

A kiállítási emléktárgyak bejelentésének határidejéül folyó évi december hó 10-ét tűzöm ki.

Pécsen, 1895. november 3-án,

Opris Péter.

H i r e k.

— **Pap Gábor utóda.** A Pap Gábor halálával megüresedett dunántúli református püspöki szék betöltésére névze már megkezdődtek a jelölések az egyházkerület lelkesége közt. Ez idő szerint három jelölt neve forog kombinációban és pedig Vályi János egyházkerületi főjegyzője, Körmeny Sándor somogyi volt esperese és Antal Gábor ácsi lelkeső. Mind a háromnak jó neve van, de azért valószínű, hogy Körmeny lesz az új püspök. Vályit már nagyon idősnek s gyengének tartják a püspöki állás betöltésére. Antal Gábornak pedig, szép tehetsége dacára nem tudják, vagy nem akarják megbocsátani, hogy pap letére vegyes házasságot kötött s abban el. Körmeny Sándor ellenben erőteljes, agilis férfi, a ki rendkívüli érdemeket szerzett egyháza körül, s úgy szólván neki köszönhető az is, hogy a csurgói gimnázium ügyei ma teljesen rendben vannak s hogy a hat osztályú középiskola főgimnáziummá emeltetett s a kor színvonalának megfelelően rendeztetett be. E mellett kitűnő adminisztratív tehetőség, szigorú, de igazságos főnök. Ezek a tulajdonságok biztosítják számára a komolyan gondolkozó s egyházak érdekeit szívűkön viselő egyházak és lelkesítársai szavazatait, s ha többséget nem nyer, annak egyetlen oka csak az lehet, hogy törhetetlen függetlenségi ember, a mi a kerület főgondnokának, Tisza Kálmánnak bizonyára nincs inyere. És bizony mi türes-tagadás, ma már a református egyházi tisztviselők választásánál is sokszor többet nyom a latban a politika hitvallás, mint az egyház körül szerzet érdem. Így ír a Nemzeti Újság Körmeny Sándor püspökjelöltről. Hogy Körmenynek minő érdemei vannak, azt csak mi tudjuk igazán méltányolni. Oly ember ő, akiben a kitartó akaraterő, a lankadatlan buzgalom, a közjóért lelkesülni

tudó ambíció egyesült. Kormányképességét, egyháza iránti szeretetét ismerjük. Hogy mennyire képes a derek férfi az adminisztrációt vezetni, azt legfényesebben beigazolta hosszas espereskedése alatt, a midőn az egyházmegyét, a legválságosabb időben, a legszélsőbb ellenzék támadásai között is oly fényes sikerrel igazgatta. Erős, sokoldalú tevékenysége közben volt ideje, ereje és képessége a csurgói főgimnázium fejlesztésére is gondolni. Ő volt az, aki erős elhatározással, óriási erőmegfeszítéssel, a 6-osztályú gimnáziumot 8-osztályúvá tette, aki a tanárok fizetését a megélhetés nivójára emelte. Jobban nem is választhatna volna ki a dunántúli egyházkerület püspökjelöltjét. Körmeny Sándor mellett szól még az a körülmény is, hogy eltekintve attól, miszerint benne minden erkölcsi kellék meg van a főpapi állás betöltésére, ő mint rendezett viszonyok között élő ember reprezentálni is tudja egyházmegyéjét. Hisszük, hogy a derek férfiban fog a dunántúli reformátusok figyelme annak idején összpontosulni s reméljük, hogy Körmeny sokoldalú érdemeiért a főpapi állással megfizetik.

— **Pap Gábor**, a dunántúli ref. egyházkerület superintendensét kedden nov. hó 5-én temették el nagy pompával Komáromban. A somogyi ref. egyházmegye és a csurgói főgimnázium is képviseltette magát a főpap utolsó útján. A főgimnázium részéről dr. Vida Károly igazgató és Kovács Sándor zenetanár lettek kiküldve. A csurgói izr. hitközség pedig következő táviratban fejezte ki részvétét: „Ev. ref. egyházközségnek Komárom. Nemeslelkű Pap Gábor püspök halála fölötti fájdalomunkban, mert emberszeretete melegéből nekünk is jutott, őszintén osztozunk. A csurgói izr. hitközség.” — Pap Gábor halála hírének vétele utján a főgimnázium épületén s a ref. templomon s elemi iskolán azonnal kitűztek a gyászlobogót, mely a temetés napjáig kint hagyatott. Verbay István lelkész pedig nov. 3-án a ref. templomban gyászisteniszteletet tartott. Pap Gábor alig 2 éve volt Csurgón, meglátogatva a ref. főgimnáziumot és egyházközséget. Ez alkalommal a város, hatóságok, egyházközségek s tanintézetek különösen tisztelegtek nála s a jó módorú s nemes gondolkozású főpap mindenkinek tetszését megnyerte.

— **Jön a miszteri biztos.** A csurgói tanítóképző intézet ismert internatusa ügyében a vallás- és közokt. miniszterium Sebestyén Gyula budapesti kép. tanárt fogja Csurgóra küldeni. A kiküldött biztos lesz hivatva a csurgói képezde sorsát eldönteni.

Csurgó város képviselő-testülete minden esetre elfog követni mindent, hogy a már már veszélyes ügyet a város érdekében rendezze. Mindaz által szükségesnek tartjuk — mint már ezt más alkalommal is tettük — figyelmeztetni a képviselő-testületet, hogy a fontos ügyben, a képző-intézet megtartása körül könnyelmű mulasztást el ne kövessen. A miniszter tőlünk kér, mi vagy adunk, vagy nem. Ha adhatunk valamit adjuk meg a mi tőlünk telik, ha nem adhatunk, úgy tárjuk fel őszintén a helyzetet s ne áruljunk zsákban macskát. Ugy tudjuk, hogy a miniszterium részéről szívesen veszik, ha a város a képezdei telepet átengedi az államnak s ez esetben a szükséges építkezést maga az állam végezné. Tegyük meg tehát utolsó ajánlatunkat, a képezde megtartása minden esetre aránytalanul nagyobb erkölcsi és anyagi előnnyel jár, mint a menyt általunk adott ajándék ér. — Kívánatos volna, hogy a képviselő-testület már most 3-4 tagból álló bizottságot küldjön ki, annak idején, a kiküldött miszteri biztosal az ügyet, a képviselő-testület előleges határozatai alapján végleg rendezze.

— **Az ágastai evangélikusok új püspökét** a napokban választották meg. A beadott szavazatok felbontása után kitűnt, hogy Gyurácz 11 szótöbbséggel Poszvek soproni jeles tanár ellenében lett megválasztva.

— **A helybeli ref. főgimnázium esetleges beteg tanulónak részere kórszobául egy tiszta és száraz — lehetőleg utcazi — szoba, kerestetik évi bérletre butorzat nélkül, kis előtérrel.** — A berbeadó alulirotnál szíveskedjék jelentkezni.

Dr. Éhn Kálmán,
főgimn. orvos.

— **Képviselő-testületi ülés** volt tegnap délután. A tárgysorozat főbb pontjait a Korona vendéglő átadása, a főgimnázium és a tanítóképző-intézetek ügyeiben kiküldött miszteri biztosokkal való érintkezés és tanácskozás módozatának megállapítása képezte. A gyűlés eredményéről miután lapunk zártáig az ülés nem lett befejezve, csak jövő számunkban fogunk beszámolni.

— **Megye bizottsági tagok választása.** Járásunkban a kilepelt törvényhatósági bizottsági tagok helyett nov. 5-7-ig történtek meg a választások. A mint halljuk egyes helyeken a néppárt erős actiót fejtett ki jelöltjei érdekében, azonban eredménytelenül. Mint járásunkat közvetlenül érdeklő tenyt említtük meg, hogy Szalay Károlyt a járás országgyűlési képviselőjét 2 helyen Inkén és Surdon hozták párthívei candida-

maztatás sem a tanulás tekintetében, mert most már ezeknek tudtán kívül és az öregeknek háta mögött minden Isten áldott éjszaka a kertek alján ott találkozott az ő szép szerelmesével.

S bár Csokonay professor uram később sokszor állítá, hogy, éjjeli lepkékre vadászván, az ő ilyeten excursióiban többször találkozott a Csehutca felől haza bandukoló seniorral, de miután ő, nem tudni valójában mi okból, okosabbnak tartotta ezen találkozásokról senkinek említést se tenni, talán örökősen tartott volna ezen idill, ha Wenzliesko uram valaminek nyitjára nem jön. Hogy mit és hogyan tudott meg, azt nem tudjuk, constatálva vagyon azonban annyi, hogy fényes délben hajadon fővel rohant végig az utcán, egyenesen a rector professor urhoz, a honnan is, mihelyest ő vegtelen szomorú orczával eltávozott vala, extra curen ment nemes Naszályi uramhoz Kadar-kutra, levelet vivén, melyben az adatott vala értésére, hogy jelenjen meg Csurgón a kisaszonny napján megtartódó nagy sedesen, mely fiának a seniornak olyatán vetke fölött lesz itélkező, melynek hallása a többieknek botránkozató és így ki nem dobolható.

A tárgyalásra, melyen a tanárokon, a curatoron és nemes Naszályi uramon kívül Wenzliesko Tamás és leánya is jelen-

lévők voltak, daczos képpel, villogó szemekkel állított be a deliquens. A mint végig nézett a gyülekezeten s szeme a leányzón akadt meg, egy perezre mintha ellágyult volna, de aztán egy lépést előre téve kérdést sem várva fölemelt homlokkal, érczes hangon beszélni kezdett.

Nagytiszteletű uraim! Édes uram atyám! Nem várok kérdést. A mit kérdeznai akar-nak úgy is elismerem. Elismerem Isten és ember előtt, hogy ezen itt pirnokodva sir-dogáló leányzót szerettem, szeretem most is és Isten és ember előtt visszaadom becsü-leté, mert elveszem feleségül.

A rectorprofessor ur helybenhagyólag bölintott, a szép Juliska halásan emelé rá szeméit, Wenzliesko pravdat emlegetett, de dühös káromkodással ugrott fel nemes Naszályi uram: Veszed ám K . . . . .
. . . . . beste lelke, pandurokkal vitetlek haza.

Ezen illetlen maga alkalmaztatása miatt a rector professor ur ugyan kellően réndre utasítá, a mint a protokollum is mutatja, de hát ez nem akadályozá meg abban, hogy szavának ne álljon. Megkötözve két pandur kíséretében vitette fiát azonnal haza Kadar-kutra, úgy hogy írásban küldé, utánna a

rector profesor ur a végzést, melylyel fiát sajnálatos erkölcsi tevélygéséi és megbotrán-kozató élete miatt az oskolából kiltiták vala.

Hogy aztán Juliskából és az ő szerel-meséből mi lett, nem találtam sehol följe-gyezve, de hogy egy pár nem lettek, azt nagyon is valószínűnek tartom egy sokkal későbbi keletű okmányból, melyben ez fog-laltatik: És hogy ne vethesse az nemes Tractus szemére ezen vándor eseh muzikus Wenzliesko, hogy az ő népe is ajándékozott valamikor az nemes Tractusnak, az általuk elvégzetett és az indzseller által egyezer-kilenczázötvenhét pengő forintokra betsült kőműves és ács munkák nekik vala kiife-tésére itt küldök neked jó barátom, tiszte-lendő curator uramnak kétezer pengő fo-rintokat.

Ezen összeget a csehek meg is kapták vala, de megsértődve testületileg át is téré-nek a katolikus vallásra.

tióba, azonban mindkét helyen elbukott. A választás eredménye következő: megválasztották Csurgón: Bóné Kálmán szolgabíró, Belovári József és Cserti József (Alsók) földművesek. Berzenczén: Huszics István és Balog József földművesek, a kik azonban nyomban le is mondottak s így itt új választás lesz. Inken: Czippán György és Arvai István földművesek. Surdon: Kacsokovics Lajos főbíró, Mesterházy Sándor ág. evang. lelkes (Pátró) ifj. Kanász Ferencz. Zakányban: Dr. Hochreiter Kornél ügyvéd. (Csurgóról), Kacsokovics Lajos főbíró és ifj. Varga János földműves. Ih.-Berenyben halomás szerint ifj. Inkey István szolgabíró, a másik 2 megválasztottról ez ideig nem kaptunk hírt.

— **Halottak estélye.** A kereszténység nov. 1-én este szokta kedves halottai iránt a kegyelet adóját leróni. Tömegesen vándorolnak e napon ki a felekesített temetőbe mindazok, kiknek kedves halottjuk pihen lent a föld ölében. A kegyelet adóját mi is le róttuk. Temetőnk valóságos fény és virágban úszott. Egy pár sir: a Hóke, Andorka, Plachner, Nagy Sándor család sírboltja gyönyörűen volt díszítve. A tanítóképzőintézet növendékei által előadott gyászdal a szép ünnepet nagyban emelte. Rontotta azonban a hatást képezdészek által Czibor Mór volt igazgatójuk sírjánál vakító fényű és kellemetlen füstöt árasztó rakéta-szerű anyag elégetése. Ne csináljunk felesleges cifrafogót, a mivel a csendes ünnepet rontjuk.

— **Halálozás.** Stampfer Armin csurgói körállatorvos nov. hó 8-án délelőtt hosszas és kínos szenvedés után 42 éves korában elhunyt. A megboldogult állatorvos buzgó lelkiismeretességgel teljesítette kötelességet. Már 1 év óta betegeskedett s asthmájával igen sokat szenvedett. Nehéz baját növelte a sertésvész miatt előállott rendkívül sok utazás. Betegsége miatt egy időre szabadságot kaptak s ez időben Bécsbe utazott, a hol az egyetemen megvizsgálták — s a mi alig hihető — azt constatálták, hogy Stampfert a sertésvész inficiálta. Betegsége minden esetre igen különös természetű volt s az orvosok állítása szerint annak tüneteivel valóságos tanulmány tárgyat képeztek. Temetése ma vasárnap fog végbe menni.

— **Polgári esketések.** A csurgói anyakönyvi hivatalban ma délelőtt egyszerre 3 polgári esketés is fog végbemeni. Nov. 17-én pedig Gutmann Hermann és Unger Margit tartják esküvőjüket. Ez alkalommal a házasságkötést az alispán jóváhagyásával Kacsokovics Lajos főszolgabíró fogja végezni.

— **Az első casinóestély,** melyről csak lapunk legközelebbi számban emlékeztetünk meg, tegnap volt. Az első estély műsort igen ügyesen és szépen állította össze a rendezőség.

— **Uj gazdasági tanintézeti épület.** Keszthely város képviselőtestülete azon örvendetes hírt vette, hogy az új gazdasági tanintézeti épület a jövő évben valószínűleg felépül a gr. Festetics Tassiló által nagylelkűen ajándékozott Deák F. és Szechenyi-utca sarkon levő nagyszerű telekre. Az építési költségekről gr. Festetics volt földmívelésügyi miniszter a jövő évi 1896. évi költségvetésben gondoskodott, ha ugyan utódja másképen nem intézkedik.

— **Uj balatoni vasút.** A Kaposvár és Fonyód közt épülő vasutón már annyira vannak, hogy a sineket két felől is rakják: Fonyódnál és Lengyeltótnál; Kaposvártól pedig Fűrednél voltak a múlt napokban; ha a jó időjárás tart, még ez évben bevezetik a sinezést. Mindezek dacára a vasut csak a jövő tavasszal lesz megnyitható.

— **Nem sikerült estély.** Kovács Laura ismert szavalló és recitáló a napokban nálunk járt, hogy egy szavalló estély rendezhetése iránt puhatolódzék. Közönségünk ismert közönye s a szép művészetektől való állandó tartózkodása miatt azonban az estély rendezésébe abban maradt s így ezúttal le kell mondanunk azon művelvezetről, hogy az országszerte ismert művész nő alakításában gyönyörködhessünk. Kovács Laura a napokban N.-Atádon tartott sikerült estélyt s

innét akart Csurgóra átrándulni, de mivel az általa megkívánt jövedelmet biztosítani nem lehetett, le mondott tervéről. Ne is jöjjön Csurgóra semmiféle művész, ha éhen nem akar halni.

— **Első fagy.** November 1-én virradó reggelre volt erős dérről, ablaküveg vastagságu jeg képződött, a fagy 2-ára virradóra erősebb mértékben ismétlődött. A hőmérő azonban már nov. 3-án nagy hőemelkedést, derült napot mutatott s azóta állandóan kellemes meleg őszi napok vannak.

— **Katonák felekesítése.** A kaposvári összes helyőrség, közösök és honvédek, mintegy 1000 ember foglalt november elsején állást a kaposvári róm. kath. templom előtt. Mire aztán előbb a közös hadsereg, majd a honvédek újonczait eskették fel. Az előbbieket esküformájukat magyarul és nemetül Uhlik Ottó őrnagy, a honvédekét Tóth hadnagy olvasta, melyet a legénység utánuk mondott. Azután Kéry Gyula káplán mondott lelkes beszédet, melyben a katonákat a király és haza iránt való hűségére s kötelességük buzgó és bátor teljesítésére intette. Végül a katonaság Sartory ezredes előtt díszmenetben századonként vonult el. Felünnögött a közösök csákosán, parádeban vonult ki, a honvédek sapkában és blouzeban. Ez utóbbiak zinte restellették, hogy a nyilvános parádét ily megfigyelés kellett megtenniük.

— **Polgári házasság.** Nagy-Atádon október 30-án volt az első polgári házassági egybekelés: a vőlegény Egyed Jenő tkvi tisztviselő, a menyasszony Schmiéd Iren. Schmiédet körösvényi szép leánya volt. A polgári egybekelés után a kath. templomba ment az új pár esküvőre, hová már a férj maga vezette feleségét, nem mint azelőtt szokásban volt, a főfélyek, miután a polgári házasságkötés után az egybekelő felek nem vőlegény és menyasszony, hanem férj és feleség. A polgári egybekelésnek sok nezője volt, kik a nászpárt lelkesen megjelénzték.

— **A szalonkavadászatok** javában folynak, a napokban nov. 7-én gróf Zichy belezni urodalmához tartozó erdőben 10 darabot lőttek.

— **Körösolyaeget.** A közelgő tél küszöbén többek kezdeményezése folytán valószínűleg rendes körösolyaeget fog megalkulni. Eddig a főgimnáziumi fiatalság nagy költséggel és sok fáradsággal tartotta fent a jégpályát, melyen aztán mindenki üzhette a szép sportot. Tekintve, hogy az eddigi módszer nem egészen felel meg a jégpálya készítésnek, tekintve, hogy városunkban igen sokan üzik a téli szórakozást: kívánatos volna, hogy nálunk is — más városok mintájára, — rendes körösolyaeget testesüljön. E tárgyban már egyesek reszerül megbeszélés is történt s a kezdeményezők abban állapodtak meg, hogy a megalakulás céljából ülést hívnak össze. Az eszmét csak helyeselték s őszintén óhajtuk, hogy meg is alakuljon. Miután a megalakulás közzétételére megbízást is nyertünk, felhívjuk városunk körösolyaeget, hogy a körösolyaeget létesítés tárgyában f. hó 10-én d. u. 6 órakor a „Korona“ vendéglő éttermében tartandó értekezletre minél tömegesebben jelenjenek meg.

— **Megörült.** Horsóványi Jenő n.-kainzsaí bírósági jegyző megörült. A szerencsétlen fiatal ember a napokban gyalog Kanizsáról utnak indult Szt.-Péter fele, midőn Magasd pusztához ért, lehányt magáról minden ruhát teljesen meztelenül indult vissza Kanizsára, a hola kórházba s innét a Lipótmezőre szállították. Ruhát Magasdon találtak meg s miután a gazdátlan heverő ruhákról azt hiték, hogy valami gyilkossági eset történt, jelentést tettek a csurgó főszolgabírói hivatalnak s a talált ruhát pedig H.-Szt.-Miklósa a körjegyzőhöz szállították be.

— **Szaj- és körömfájás.** Zalamegye több községében fellépett a ragadós szaj és köröm fájás, sőt a betegség járásunk területére Denezre is behurcoltatott. A hivatalos zár megrendelése iránt a hatósági intézkedés megtörtént. A szegény földműves osztály valóságos rémületbe esett a veszedelmes betegség hírére. Áng hogy a sertésvész megszűnt, már is újabb veszedelem fenyegeti az állattenyésztést. Sok is egyszerre a csapásból az ideikülöben is igen sanyaru esztendőre.

— **A megrekedt locomobil.** A csurgói gőzmalomhoz Lang Mór egy kazánt hozatott. A 100 m.-mázsas alkotmány beszállítása azonban sok nehézséggel jár. Kísérleteket tettek 2 vaskerekekkel, de a tengelyek eltörttek, majd hengerekkel akarták vontatni a nehéz gépet, ez sem sikerült, vegre abban kellett hagyni a sok kísérletezést, melyekkel alig pár metert haladt előre a locomobil s a gépet kint hagyták a vasuti állomás mellett rakodónál, honnét külön e célra megrendelt kocsikon fogják beszállítani. A megrekedt locomobilnak igen sok esodálója van.

— **Az elhasznált levélbélyegek haszna.** Elhasznált bélyeget gyűjteni az egész világon szokás, bár a legtöbb ember nem tudja, még maguk a gyűjtők sem tudják sokszor, mire használja fel a gyűjtési központ azokat a cifra levéljegyeket. Megfejté ezt a következő tudósítás: A Kongó-államban egy falut alapítottak elhasznált levélbélyegek értékesítésével. A világ minden részéből 40 milliónál több bélyeget küldtek Brüsszelbe s ebből tekintélyes összeg gyűlt össze. A Kongó állam a falunak a folyó jobb partján, 400 hektárt engedett át. A Kongó missió főnöke, monsieur Aertselaer jelteti, hogy a falut Saint-Brudonok kereszteltek el. Több épület már elkészült! A föld mivelhetővé van téve ugy, hogy pater Combier vezetése alatt legközelebb hozzá fognak a telepítéshez. A kongóállami gyermek-koloniákban nevelt neger fiúkat és leányokat összeesketik és a faluban telepítik le.

— **A sertésvész,** melyet a közigazgatás már majdnem megszüntetnek jelzett, erővel fellépett Kaposvár környékén, főleg hízó sertések, mar Kaposváron is hullott el. Ennek folytán a sertés vásárokat ismét beszüntették s a zárt Kaposvár határára is elrendelték.

— **Rendkívüli sikert** ért el az osztálysorsjáték intézménye Magyarországon. Ma, midőn az első osztály húzása be van fejezve és már a nyerményeket is kifizették, ezt a tényt nagy meglepéssel konstatalhatjuk, mert ily módon az osztálysorsjáték nálunk is az első lépés a kis lutri eltörlése irányában. A magyar osztálysorsjáték nagy sikere főleg abban áll, hogy a társadalom összes rétegei résztvettek benne és büszkeséggel konstatalhatjuk, hogy a magyar osztálysorsjegyeket az egész világon legkedvezőbben fogadták. Valósággal érthetetlen ebben a tekintetben az osztrák kormány eljárása, midőn nem engedí meg, hogy a magyar osztálysorsjegyek Ausztriában magában is elárulástanak. Magyarországon sokkal előrébb van a jól emlékeztünk arra, hogy még csak rövid idő előtt is mindenfelé árulták nálunk a lengbergi kiállítás sorsjegyeit. Remélhető, hogy a magyar kormánynak sikerülni fog, hogy itt is helyreállítsa a paritást, annál is inkább, mert az új osztrák pénzügyminiszter, Billinsky lovag, október 24-én tartott expeozéjában bejelentette hajlandóságát a kis lutri eltörlésére. Egyébként Ausztria engedélye a magyar osztálysorsjáték vezetésének érdekében nem áll, mert az osztálysorsjegyek kelendőse, a haza határain belül is, valóban példátlan. Ezért ajánlatos, hogy mindazok, akik sorsjegyet vásárolni akarnak, ezt minél előbb megtegyék, nehogy oly kellemetlenségeknek legyenek kitéve, mint az első osztály húzása előtt, midőn az utolsó napokban annyi megrendelés érkezett Heintze Károly budapesti főelárusítóhoz, hogy a megrendelők jelentékeny része már nem kaphatott sorsjegyet. A második osztálynál előreláthatólag még sokkal nagyobb lesz a vásárlókedv, mert a nyermények kilátások itt még hasonlíthatatlannal nagyobbak. Ugyanis a sorsjátékban résztvevő sorsjegyek száma 10,000 darabbal kevesebbedett, míg a nyermények száma több mint kétszerannyira növekedett. Ehez járul még a nyermények mécses nagysága a második osztályban. Lesz ugyanis egy 600,000 korona összegű külön díj, továbbá 5 főnyermény 400,000—50,000 korona összegben, úgy hogy egy sorsjegyre esetleg 1 millió koronát lehet nyerni. Könnyen érthető tehát az óriási érdeklődés, melyet a közönség tanúsít e második osztály iránt, melynek húzása már december 6—14-én lesz. — A sorsjáték vezetése figyelmet bennünket arra, hogy az I. osztályu sorsjegyek tulajdonosainak ajánljuk a II. osztályu sorsjegyeknek mielőbbi beszerzését, a mi legkönyvebben úgy történik, hogy az I. osztályu sorsjegyet beküldik, mire az igazgatóság postán, utánvételleg megküli a II. osztályu sorsjegyet. Miután az I. osztályu sorsjegyeket teljesen elárulították a II. osztályra vonatkozó megújításra oly nagymérvű tolongás várható, hogy minen I. osztályu sorsjegy tulajdonosának legmelegebben ajánljuk, hogy minél előbb intézkedjen a II. osztályu sorsjegyének megszerzése iránt.

Melléklet a „Csurgó és Vidéke“ 45. számához.

C s a r n o k.

Reminiscentiák.

— Rajz budapesti életéből. —
Irtá: **Beke József.**

Félrevonultam néhány órára a főváros zajából. . . .

A felig begyepesedett sötányut felett összeborulnak a hársak koronái. Minden fa, minden bokor oly kedves, oly ismerős itt előttem s a mint megindulok közöttük: képzeletemben letűnt éveknél emlékei élnek föl. A porondon nem látai egyetlen lábnyomot sem; talán nem is járt erre senki azóta, a midőn én itt építgettem a szétfoszott fellegvárakat. A hullongó hárslevelek szerte-szét hevernek: éppen mint azon az örökké emlékezetes verőfényes szép őszi napon. Itt-ott tépett papírfoszalványok: ezek még tán az én Kantonnak-, Hegelemnek-, Schellingemnek, meg a többi előszámíthatatlan nevű filozófiai tanulmányaimnak tépett könyvlapjai; lám, ezek megmaradtak . . . s a mit én reájuk építettem: az csendesen, lassacskán összedől, semmivé lett!

Ilyenforma gondolatok foglalkoztatják phantasiámat, míg lázas izgatottsággal keresek újabb, meg újabb emléket a múltból.

Ime itt van egy ismét. Még jókor érkeztem s ha csak egy tavasszal is későbbben jövök: ezt már bizonyára nem találom itt, mert akkorra kétségkívül ujjal s szemmel jobban tetszővel cseréli fel a milleni-umra készülő s az e féle emlékekkel nem sokat törődő s rohamosan fejlődő szép főváros. De még most itt áll felig elkorhadtan s kissé hátra dőlten a kis padoeska, tanuja éltem sok letűnt édes órájának. . . . Igen, ez az . . . olvashatóan rajta van még — úgy, a mint egykor ráégettem nagyító üvegem gyűjtő lencséjével, — a kedves név: „Wercer Ella.“

A mint leülök a korhadt padoeskára, úgy tetszik, mintha ő is újra itt ülne mellettem. . . . Kis keze kezemben s arczomba tekintve úgy hallgatja végig, a mint elbeszélésem, mit hozott jutalmul küzdelmeim után számomra az élet:

„Édes kis pillangóm! emlékszel-e még rá, mikor itt utolszor beszélgettünk együtt?! . . . két szép reménye volt szerető szívemnek s ábrándos lelkemnek: az egyik remény volt: csendes, szerény hajlék virágos udvarral Isten háza mellett; a másik te voltál édes pillangóm! . . . hittem és reméltem, hogy te lesz életemnek s virágos kertemnek legszebbik virága s célt ért küzdelmeimnek békés olajja s drága koronája!“

„Ezt a másik reményt vitted el magaddal először is édes mosolygó pillangóm; az elszállott remény ott hamvad véled a holtak városában, virágos ölen a kerepesi kertnek!“

„S midőn ez elszállott, egy remény maradt még: csendes, szerény hajlék virágos udvarral Isten háza mellett. . . . Lásd pillangóm, ezt is elvesztettem; éveken keresztül hiába küzdöttem; tisztességes munkám, becsület s harcom érdemlett jutalmát a kufár világban elrabolta tőlem az élet vásárja!“

„Letűnt mind a kettő s most itt vagyok újra, visszatértem ide, honnét elindultam. Itt tanultam egykor, hogy az ész hatalmán s a fényes lángelmén mint arat győzelmet az égi ideál, a szívnek legtisztább eszméje kezében a hit fegyverével. . . . Ide jöttem ismét, hogy éljek az élet tényekkel igazolt más tudományának, a mely azt tanítja, hogy kitartó munka az ész fegyverével hatalmába hajtja az egész világot!“

„Az első tudomány elvett tőlem mindent, a miben reméltem s kárpótlásul nyújtott keserű csalódást. . . . A másik tudomány van immár hivatva visszaadni nékem, mit tőlem évekig elrabolt az első!“

„Én édes pillangóm! felelj kérdésemre. boldog leszek-e én az új iskolában? . . . ér-e még többször is keserű csalódás? . . . s virulnak-e itt is hervatag remények?“ . . .

A kertészlak felől éles csengettyűszó üti meg füleimet s elmémbe a felelet nél-

kül hagyott kérdéssel távozom kedves emlékeim színhelyéről; csak azt a felig kinyílt rózsát szakítom le s viszem el magammal. . . .

A kerepesi temető utamba esik: betérek. . . .

A leáldozó napnak utolsó sugárai verődnek a szerény gránitköre, melynek szürke lapján hervadt koszorútól környezett üvegfedéltől védett mosolygó leány-kép alatt csillognak az aranyozott betűk: „Werner Ella, . . . Elt 18 évet.“

A hervadt koszoruba odafűzöm az én felig kinyílt friss rózsámat . . . s az oly szépen illik oda éppen a kép fölé. . . .

Azután elnézem sokáig azt a kedves képet némán . . . szomorúan! . . .

S ime azok a mosolygó ajkak mintha a már rég nem hallott megszokott szelíd hangon rebegnék:

„Köszönöm édes! . . . Adja meg az Isten érte!“ . . .

Ez volt Ella válasza az én kérdésemre. . . . Most már nyugodtan távozom vissza a főváros zajába, tudván, hogy ezt a kértést a jó Isten is meghallgatja.

Budapest, 1895.

Mely árverésnek a csurgói kir. jbiróság 5330/95. sz. kiküldetést tartalmazó végzése folytán a helyszínén vagyis Csurgón a 218. sz. lakházban leendő eszközzésére

1895-ik év november hó 19 ik napjának délelőtt 8 órája

határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok a legtöbbet igérőnek csak is becsáron felől 10 % -al fognak eladatni. — A vételár készpénzben lesz azonnal lefizetendő.

Csurgón, 1892. november hó 2-án.

CZIFFRAY KÁLMÁN,
136 1—1. kir. bir. végrehajtó.

Egy szolid házból felfogadok egy fut tanulónak, az én vegyeskereskedés-
sembe, bővebben lehet velem értekezni

NAGY-ATÁDON.

Záborszky Károly.

138 3—1

Olcsó ház eladás.

Csurgón a

Diófa-utca 327. szám alatt lévő
közös birtok, mely áll:
négy lakó szobából, két konyhából és
két éléskamrából,
joggal együtt örök árban eladó.

Bővebb értesítés **Vanicsék Józsefnél**
kapható.

137 1—1

Kiadó laptulajdonos
Vágó Gyula.

Hirdetések:

152 szám. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járás-bíróság 5330/95 sz. végzésével dr. Hochreiter Kornél mint közados Weinberger Albert csődtömeggondnoka csurgói lakos kérelme folytán elárvereztetni rendelt a csődtömeghez tartozó, külön kielégítésre fedezetül nem szolgáló 3227 frt 28 kr-ra becsült a csődletár 1—603. t. sz. alatt felvett bolti cikkek és bolti felszerelésből ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Butor eladás!

Van szerencsém a n. é. közönséget, értesíteni, hogy

butor raktáromat

teljesen újra berendeztem,

s előnyös összeköttetésemnél fogva részletfizetésre bármily mennyiségű butort adok.

Kárpitos műhelyemben pedig bármilyen javítást

jutányosan készítek

kész kárpitos butorok a legolcsóbban kaphatók.

Tisztelettel

Laszka József

kárpitos.

R é s z l e t f i z e t é s r e !

Kiházasítási teljes butorok berendezése!

A legolcsóbb árak!

HIRDETMÉNY.

A magyar osztályosorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem huzott **osztály**sorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözlendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárusítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban résztvesznek a nélkül hogy **ezen** megújításának szüksége fenforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronaért, egy tized sorsjegy 8 koronaért és egy huszad sorsjegy 4 koronaért az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztályosorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió	Nyeremények
1,000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben	1 jutalom à 600000 korona = 600000 korona
az	1 nyeremény à 400000 „ = 400000 „
államilag jóváhagyott	1 „ à 200000 „ = 200000 „
Magyar osztályosorsjátékon	1 „ à 100000 „ = 100000 „
melynek	1 „ à 50000 „ = 50000 „
n a g y	2 „ à 20000 „ = 40000 „
nyereményhúzása	2 „ à 15000 „ = 30000 „
<u>1895. december 6–14-ig ejtetik meg.</u>	4 „ à 10000 „ = 40000 „
Vétel-sorsjegyek:	10 „ à 8000 „ = 80000 „
1 egész 40 frt. 1 tized 2 frt.	27 „ à 6000 „ = 162000 „
1 fél 20 „ 1 huszad 4 „	100 „ à 2000 „ = 200000 „
(Portó fejében 5 kr., ajánlott levélért 15 kr. és nyereményjegyzékért 10 kr. fizetendő.)	200 „ à 1000 „ = 200000 „
Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is.	1150 „ à 200 „ = 230000 „
	20000 „ à 100 „ = 2000000 „
	21499 nyeremény = 4.332.000 korona
Heintze Károly	BUDAPEST,
főelárusító	Szervita-tér 3.
139 3-1	Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest.
<p> Hogy a tisztelt közönség különböző számú több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokból állítom össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti eredeti árakon. </p>	